

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת תרומה

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש שבט שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב תרומהל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

ה	ישתדל לעשות מצות בממונו	ה	בעת המשכן בעבודות המשכן	יב
ה	לימוד התורה אפשר גם ללא תשלום	ה	י"ג תיקוני המשכן	יב
ה	מעשה מצוה צריך בתשלום	ה	תכלת מדג שבים כנרת	יג
ה	רוח טומאה אפשר לקבל בחינם	ה	סימן תכלת אינו יפה בחלום	יג
ה	כדי לקבל רוח הקדושה צריך להשתדל הרבה	ה	כשמסתכל על תכלת שבציצית מיד עולה עליו יראת	
ו	התרומה תקחו מאיש אשר אני	ו	ה'	יג
ו	כשרואים אדם שמשתדל לרדוף אחר ה' בכל מאודו נדע	ו	על ידי מעשים טובים של בני ישראל מתהפך	
ו	שהשכינה שורה בו	ו	לרחמים	יג
ו	צריך לרדוף אחר רשע ולקנותו בכסף כדי להחזירו	ו	ה' נמצא תמיד בין ישראל	יג
ו	בתשובה	ו	עשרה ראשונים מתקדשים עם השכינה	יד
ו	שכרו של המחזיר רשע בתשובה	ו	צריך שיהיו עשרה אנשים יחד	יד
ז	גדולת מצות לימוד התורה	ז	גם אנשים הבאים אחר כך הם תיקונים	יד
ז	לרדוף אחר מי שיודע תורה כדי ללמד ממנו	ז	כשאין עשרה אין מתתקן כל האברים	יד
ז	מעלת הלומד תורה	ז	כשיש כל התיקון שורה השכינה על העשרה	
ז	ויקחו לי תרומה כדי שיתיחד קודשא בריך הוא עם	ז	מתפללים	יד
ז	השכינה	ז	איסור לדבר אז	יד
ז	הצדיקים כל רצונם הוא להדבק אל ה' שישרה השכינה	ז	אשרי חלקו של הקם בבוקר מתוך שבח התורה שלמד	
ז	למטה	ז	בלילה	יד
ז	הצדיקים לוקחים את השכינה מאת ה' כדי שישרה	ז	ז"א ועמו המלכות ביחד מזומנים בבוקר לקבל	
ז	ביניהם	ז	התפילות	טו
ח	על ידי תיקוני התפילה מושכים השכינה	ח	ה' קורא לעמו שיבואו להתקרב אליו	טו
ח	כאשר המלכה באה זהו סימן שהמלך קבע דירתו	ח	הנמצא ראשון בבית הכנסת הוא מתחבר עם	
ט	כאן	ט	השכינה	טו
ט	כשה' אמר שהשכינה תשרה למטה שמחו ישראל	ט	כאשר ה' בא לבית הכנסת ואין שם ' אנשים מיד	
ט	בעבודתו	ט	כועס	טו
ט	קודשא בריך הוא ושכינתיה הם יחד בלא פירוד	ט	משל לאחד שיצא לקראת המלך לפני כולם	טו
ט	השכינה שרתה למטה כמו למעלה ונתבטל אחיזת	ט	השכינה מוצאת איש אחד בבית הכנסת כאילו כולם	
ט	החיצונים	ט	נמצאים	טז
ט	המשכן נעשה מקום להשראת השכינה כמו נשמה	ט	לשבח את ה' בתשבחות של דוד המלך	טז
ט	השוכנת בגוף	ט	ווי למי שמדבר בבית הכנסת דברי חולין	טז
ט	כל הפרצופים העליונים מתאחדים זה תוך זה עד	ט	ג' מחנות של מלאכים מתקבצים יחד עם ישראל	
ט	השכינה	ט	בתפילתם	טז
י	תיקון המלכות שתשרה השכינה בתחתונים	י	כשמתפללים העם יחד הוא הדרת מלך	יז
י	כדי שיתקיים העולם מוכרח שיהיה לה שורש למטה	י	אם ה' בא והעם לא נמצא כל הטובה לא נמצא	יז
י	תיקון השכינה על ידי הצדיקים והסרת השלמות על ידי	י	המלאכים מתחברים יחד עם ישראל בתיקוני	
י	הרשעים	י	השכינה	יז
י	על ידי נדבת ליבם של כלל ישראל נשלמה השכינה	יא	כשאין ישראל באים אין בכוחם של המלאכים	
יא	המלכות נתגלתה אל כלל ישראל בגווניה	יא	להתתקן	יז
יא	את אותה המלכות בגווניה לקחו ישראל שתשרה	יא	די גם בעשרה אנשים	יז
יא	ביניהם	יא	משה לא עשה את הארון כיון שהוא עצמו הוא סוד	
יא	ישראל לוקחים את השכינה מאת המלאכים	יא	ז"א	יח
יא	הממונים	יא	משה לא עשה האפד שזה הוא ביסוד ושם דרגא	
יא	בעת הגלות בכח התורה והמצות	יא	דאהרן	יח

ה' קיבל את עבודת אהרן רק כשנתקדש על ידי משה	יח	לעשות	כה
המשכן כעין מעשה שמים וארץ	יח	משה ראה את מט"ט משמש למעלה וכך התלמד	כה
הכרובים שלמעלה כשבא להם אור אומרים שירה	יח	לא הוקם המשכן למעלה עד שהוקם המשכן למטה	כה
בכל יום בזמנים ידועים היו הכרובים למטה מעלים כנפיהם	יח	מיכאל משמש בתוך משכן מט"ט	כו
דבר ששורה עליו רוח העליון נכנס בו רוח חיים	יט	למעלה שני משכנות ושני כהנים	כו
קל וחומר ממטה אהרן	יט	ה' הראה למשה צורת כל דבר למעלה	כו
כשישראל היו צדיקים היו הכרובים בדבקות פנים בפנים	יט	ה' הראה למשה כל הכלים בתוך המלכות	כו
איך היו ישראל יודעים מה הכרובים עושים	יט	ה' הראה למשה כל דבר בד' מיני אש	כו
א' על ידי עשן הקרבנות	יט	משה אמר לחכמי לב ונחשב כאילו עשה בעצמו	כז
ב' על ידי שראו ארי אוכל הקרבנות	יט	הכל נקרא על שמו של משה שהוא הקים את המשכן	כז
ג' על ידי הכהן בשעה שברך את ישראל	יט	כל החלקים של המשכן מצטרפים לגוף אחד	כז
השולחן במשכן לא היה רגע ללא לחם	כא	המשכן הוא כמו אבריו של אדם	כז
בשעה שמברך יהיה על שלחנו לחם	כא	גם מצות התורה כשמתיחדים יחד זה תיקון שלם	כז
אסור לברך על שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה	כא	מי שאינו מקיים אפילו מצוה אחת הוא פוגם	כז
שלחן אשר לפני ה'	כא	תיקון השכינה על ידי עשר ספירות	כט
שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה	כא	הקרסים נראו ככוכבים	כט
שלחן שאמרו עליו דברי תורה עולה לפני ה'	כב	ד' אותיות דאדנ"י ודהו"ה נכללים יחד ביחוד	כט
בשלחן צריך גם דברי תורה וגם לתת לאכול לעניים	כב	משכן שלמטה עומד בסוד משכן של מלכות ומלכות במשכן דאמא	ל
מלאך אחד מברך את בעל הבית	כב	לתת מקום לקליפת נוגה כדי שישמור על הקדושה	ל
מלאך אחד אומר שבכח התורה שאמרו יתברך השלחן למעלה	כב	יריעות עזים עולים למספר ד"ל שזה העני ביותר	ל
מסלקים השלחן בצניעות	כב	יריעות המשכן עולים למספר ל"ב שהוא רומז ללב נתיבות החכמה	ל
שלחן של אדם מזכה לו	כב	הקרשים דומים לשרפים	ל
השלחן הוא העיקר	כב	הקרשים סובבים את קדש הקדשים ששם היחוד	לא
מן השלחן יוצא מזון לעולם	כג	לעשות חופה יפה לכבוד השכינה הבאה לשמחה	לא
על ידי אכילת הכהנים מתברכים המאכלים שלא ישלוט בהם יצר הרע	כג	כסא יפה לכבוד אליהו בכל ברית	לא
הכהנים בעצמם היו צריכים לזה יותר מכל העם	כג	כלה צריכה שבע ברכות	לא
שלחן בצד צפון	כג	בריח התיכון מהחמשה בריחים והוא בסוד דיעקב	לא
לאכול בנקיות הגוף	כג	יעקב הוא בריח התיכון שאחוז בימין ושמאל	לא
מים אחרונים לצד הסטרא אחרא	כג	ביעקב נכללים חסדים דאבא וגבורות דאמא	לב
בריא לגוף אם אוכלים בגוף נקי	כד	מוכרח שהכל הוא אחד וכולם תלויין באור אין סוף ברוך הוא	לב
אין הברכה שורה במקום ריק	כד	השלמות הוא כשהחסד והגבורה נכללים זה בזה	לב
שמו לחם הפנים	כד	יש רק מועטים העוסקים בתורה	לב

❁ פרשת תרומה ❁

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קכח ע"א

ישתדל לעשות מצות בממונו

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה^[א] מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי", אמר רבי שמעון, כל מי שמבקש לעמל במצוה, ולעמל בעבודת הקדוש ברוך הוא, צריך שלא יעמל בזה ריקם ובחנם, רק נצרך לו לאדם לעמל בזה כראוי לפי כחו, כמו שכתוב: **"אִישׁ כְּמַתְּנֵת יָדוֹ וְגו'"** (דברים טז, יז).

לימוד התורה אפשר גם ללא תשלום

ואפשר תאמר, הלא כתוב: "לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא כֶּסֶף וּבְלוֹא מַחִיר יַיִן וְחֶלֶב" (ישעיהו נה, א), שזה הוא בחנם, והוא בעבודת הקדוש ברוך הוא, אלא לעמל בתורה כל מי שרוצה זוכה בה, ולעמל בידיעת הקדוש ברוך הוא, כל מי שרוצה זוכה בו בלי שכר כלל.

מעשה מצוה צריך בתשלום

אבל לעמל בעבודת הקדוש ברוך הוא במה שתולה במעשה, אסור לקחת לו על חנם וריקם, לפי שאינו זוכה במעשה ההוא כלל להמשיך עליו רוח קדושה אלא בשכר שלם.

רוח טומאה אפשר לקבל בחינם

בספר חכמת הכשפים שלמד אשמדאי לשלמה המלך נמצא, כל מי שרוצה לעמל להעביר מעליו רוח הטומאה, ולהכניע אותו הרוח, פעולה ההוא שרוצה לעמל בו, צריך לקנותו בשכר שלם, בכל מה שיבקשו ממנו, בין מעט בין הרבה, לפי שרוח הטומאה נזדמן תמיד בחנם וריקם, ונמכר בלי שכר, ומכריח לאנשים לשרות עליהם, ומפתה אותם לדור עמהם בכמה מיני פתוי, בכמה דרכים יעקש אותם שידורו עמהם.

כדי לקבל רוח הקדושה צריך להשתדל הרבה

ורוח הקדושה לא כן, אלא בשכר שלם ובעמל רב וגדול, ובטהרת גופו ובטהרת משכנו, וברצון הלב והנפש, והלואי שיוכל להרויח לו שישים מדורו עמו, ועם כל זה צריך

זוהר תורה * דף היומי * פרשת תרומה - יום א'

א. דורש "ויקחו לי" מלשון קיחה וקנין, פירוש לקנות המצות בכסף ולא בחנם.

להזהר ללכת בדרך הישר, שלא ינטה לימין ולשמאל, ואם לא מיד נסתלק ממנו ונתרחק ממנו, ואינו יכול להרויח לו כמקדם.

ועל כך כתוב: "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ", מזה שנקרא איש, שמתגבר על יצרו, וכל מי שמתגבר על יצרו נקרא איש.

התרומה תקחו מאיש אשר אני (ה) רוצה בו

"אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ", מהו "אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ", אלא שהקדוש ברוך הוא רוצה בו, ככתוב: "לָךְ אָמַר לְבִי" (תהלים כז, ח), "צוּר לְבָבִי" (תהלים עג, כו), "וְטוֹב לֵב" (משלי טו, טו), "וַיִּיטֵב לְבוֹ" (רות ג, ז), כולם בהקדוש ברוך הוא מדבר^א, אף כאן "אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ", ממנו "תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי", שהרי שם אני נמצא ולא במקום אחר.

כשרואים אדם שמשתדל לרדוף אחר ה' בכל מאודו נדע שהשכינה שורה בו ובמה נדע שהקדוש ברוך הוא רוצה בו וישים משכנו בו, כאשר נראה שרצון איש ההוא לרדף ולעמל אחרי עבודת הקדוש ברוך הוא, בלבו בנפשו ובמאודו, ודאי נדע בו ששורה עליו השכינה, ואז צריכים לקנות האיש ההוא בכסף מלא, להתחבר עמו וללמד ממנו, ועל כן היו אומרים הקדמונים וקנה לך חבר, בשכר שלם נצרך לקנותו, כדי לזכות בהשכינה, עד כאן אזהרה שנצרך לרדף אחר הזכאי ולקנותו.

צריך לרדוף אחר רשע ולקנותו בכסף כדי להחזירו בתשובה

וכמו כן זכאי ההוא צריך לרדף אחר הרשע, ולקנותו בשכר שלם, בשביל שיסיר ממנו זוהם ההוא, ויכניע צד הטומאה, ויתקן לנפשו, לפי שיהיה נחשב עליו כאילו הוא בראו, וזה הוא השבח שיתעלה בו כבודו של הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, והתעלות הזאת היא יתרה מהכל, מפני מה, לפי שהוא גרם להכניע לצד הטומאה, ולהעלות כבודו של הקדוש ברוך הוא, ולכך כתוב באהרן, "וּרְבִים הָשִׁיב מֵעוֹן" (מלאכי ב, ו), וכתוב: "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" (מלאכי ב, ה).

שכרו של המחזיר רשע בתשובה

בא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, ומתיגע בו שיעזוב דרכו הרע, הוא נתעלה בשלשה שבחים, מה שלא נתעלה כך איש אחר, כי הוא גורם להכניע לצד הטומאה, וגורם שיתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, וגורם לקיים לכל העולם בקיומו למעלה ולמטה, ועל איש הזה כתיב: "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם", וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא, כל ממוני הדינים אין יכולים לדוננו, הן בעולם הזה והן בעולם הבא, נכנס בשנים עשר שערים ואין מי שימחה בידו^א, ועליו כתוב: "גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יְשָׁרִים יִבְרָךְ", "הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד", "זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגוֹ"^ב.

(תהלים קיב, ב', ג', ד').

זיו הזוהר
 א. היינו י"ב שערים שיש ברקיע השמים, שדרך שם עולות התפילות של י"ב שבטים.
 ב. כי הוא לב כל העולם כולו, שנובע ממנו חיות לכל העולם, כמו מן הלב שבגוף לכל אברי הגוף.

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת תרומה דף קלד ע"ב

גדולת מצות לימוד התורה

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי", מצוה זו ללמד תורה בכל יום, שזוהו סוד אמונה העליונה, לדעת דרכי הקדוש ברוך הוא, שכל מי שעמלו בתורה, זוכה בעולם הזה וזוכה בעולם הבא, וניצל מכל מקטריגים רעים, לפי שהתורה היא סוד האמונה, שכל מי שעוסק בה, עוסק באמונה העליונה, והקדוש ברוך הוא משרה שכינתו בתוכו שלא תסיר ממנו.

לרדוף אחר מי שיודע תורה כדי ללמד ממנו

מי שיודע דברי תורה, נצרך לרדף אחריו, וללמד דבר שהוא ממנו, לקיים הסוד שכתוב: **"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי"**, שהתורה היא עץ חיים, לתת חיים לכל, מי שמתגבר בתורה, מתחזק בעץ החיים, כמו שכתוב: **"עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ"** (משלי ג, יח).

מעלת הלומד תורה

והרבה סודות עליונים ביארנו במי שעמלו בתורה, שזוכה להתקשר בהתורה שלמעלה, בעולם הזה אינו שוכך, ולא ישכך בעולם הבא, ואפילו בהקבר שפתותיו דובבות בתורה, ככתוב: **"דוֹכָב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים"** (שיר השירים ז, י).

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קלד ע"ב

ויקחו לי תרומה כדי שיתייחד קודשא בריך הוא עם השכינה

"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו', אמר רבי המנונא הזקן, כאן נרמז היחוד בכלל אחד שלמעלה עם שלמטה, ויקחו תרומה לא כתוב, אלא **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה"**, שלמעלה ושלמטה בכלל אחד, בלי פרוד כלל^[1].

הצדיקים כל רצונם הוא להדבק אל ה' שישרה השכינה למטה

"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי", זה המקרא כך היה לו לומר, כל איש אשר ידבנו לבו יתן את תרומתי, אלא סוד יש כאן לאותן שרי התורה, זכאים הם הצדיקים שיודעים להשים רצון לבם אצל מלך העליון הקדוש, וכל תשוקת לבם אין היא על עניני עולם הזה ובתאוה בטלה שלו, אלא יודעים ועמלים להשים רצונם להתדבק למעלה, בשביל להמשיך רצון רבונם אליהם מלמעלה למטה.

הצדיקים לוקחים את השכינה מאת ה' כדי שישרה ביניהם

זהו שכתוב: **"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ"**, "לבו", הוא המטרונה שלו, **"וַיִּדְבְּנוּ"**, להדבק בה, כבעל שאוהב לאשתו תמיד, מן כל איש שהוא אדון הבית ובעלה של המטרונה, ממנו **"תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי"**^[2], דרך העולם הוא, מי שרוצה ליקח אשתו של איש

זיו הזוהר

ד. דורש שתי התבות **"לי תרומה"**, **"לי"**, רמז על מדת התפארת, עלמא דדכורא, **"תרומה"**, רמז על מדת המלכות, עלמא דנוקבא, מקור השכינה על הקדושה, יקחו ישראל אותם לזווגם ביחוד, על ידי כח עבודתם בתורה ותפלה ומצות. ה. **"כל"**, רמז על מדת היסוד, **"איש"**, רמז על מדת התפארת,

ממנו, מקפיד הבעל ואינו מניח לקחתה, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, אלא "זאת התרומה" (יחזקאל מה, יג), זו השכינה הקדושה, אף על פי שכל אהבתה היא אליו, וכל אהבתו היא אליה, לוקחים אותה ישראל ממנו שתשרה ביניהם.

על ידי תיקוני התפילה מושכים השכינה

ואף על פי שהם לוקחים אותה, אין יכולים לקחתה אלא ברשות בעלה וברצון שלו, לעבוד עבודתו באהבה אליו, ואז בכח האהבה שלו, "תקחו את תרומתי", וכל זה באותן העבודות של התפלה, והתקון והסדר שמסדרין ישראל בכל יום ובזמנים ובשבתים.

זיו הזוהר נאצל ממדת המלכות, לשכון בין תחתונים, רמז על מדת המלכות שנקראת מטרונה, המתנהגים בקדושה, ולשכון במקום הקדוש, "תרומתי", רמז על השכינה הקדושה, שהיא אור